

بررسی سیر رئالیسم در اشعار پروین اعتصامی و عارف قزوینی

لیلا قلی پوری^۱، آرش مشفق^۲

^۱ دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد بناب

^۲ استادیار و عضو هیئت علمی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد بناب

چکیده

یکی از بارزترین ویژگی شعر دوره مشروطه این است که با زبانی صریح به بیان مسائل سیاسی و اجتماعی پرداخته است و می-توان گفت شعر در خدمت اجتماع و سیاست است. پروین اعتصامی و عارف قزوینی نیز از جمله شاعران دوره مشروطه هستند که سروده‌هایشان انعکاس واقعی جامعه و سرشار از مضامین سیاسی و اجتماعی است. در مقاله حاضر به بررسی بازتاب مسائل اجتماعی در این دو شاعر پرداخته شده است و این مهم یافت شده که هر دو شاعر به مفاهیم مهم اجتماعی مانند آزادی، ظلم و ستم، مسائل مربوط به زنان و ... پرداخته‌اند. زبان پروین در بازتاب مسائل اجتماعی متین‌تر و صلح‌جویانه‌تر است اما قزوینی با زبان قاطع و خشن به بیان مسائل اجتماعی پرداخته و دعوت به اتحاد و مبارزه برای آزادی را فریاد می‌زند.

واژه‌های کلیدی: ادبیات مشروطه، مسائل اجتماعی، واقع‌گرایی، پروین اعتصامی، عارف قزوینی.

مطالعات ادبیات، عرفان و فلسفه

دوره ۴، شماره ۳، پاییز ۱۳۹۷، صفحات ۱۹۷-۱۸۷